

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet
Postboks 8036 Dep
0030 Oslo

Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet
Dato: 4/10.01 3/10-11
Saksnr: 2011/407-040

Deres ref:

Vår ref: 2011/55098-7

Arkivkode: 008

Dato: 28.9.2011

Høringsuttalelse om forskrift om barnets talsperson

Vi viser til Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementets høringsnotat av mai 2011 som ble oversendt Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet i brev av 3.6.2011. Frist for å avgi høringsuttalelse er 01.10.2011. Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet har samordnet Barne-, ungdoms- og familieetatens (Bufetat) uttalelse.

Nedenfor følger Bufetats merknader til forslag til revidert forskrift om barnets talsperson i saker som skal behandles i fylkesnemda.

Innledende merknader -barnets rett til å bli hørt

Bufetat støtter departementets forslag til revidert forskrift om barnets talsperson i saker som skal behandles i fylkesnemda. De foreslåtte endringer vil etter vår oppfatning sikre at talspersonen kun formidler barnets uttalte mening, og forskriften vil på den måten samsvare bedre med FNs barnekonvensjon art 12: "Barnet har rett til å si sin mening" ... og barnvernloven § 6-3. Bufetat er enig med departementets vurdering om at det er viktig at forskriften er i samsvar med ordlyden i barnvernloven § 6-3 med hensyn til barnets alder og rett til å uttale seg. Videre at talspersonens samtale med barnet skal tilrettelegges etter barnets alder og modenhet.

Tilrettelegging av talspersonsordningen (forskriftens §§ 1, 3 og 5)

Bufetat er opptatt av at alle barn og unge skal kunne benytte seg av talspersonsordningen. Noen barn med funksjonshemninger vil ha behov for mer eller mindre omfattende tilrettelegging for å rent faktisk kunne nyttiggjøre seg av ordningen på lik linje med funksjonsfriske barn. Etter vår oppfatning bør det derfor i listen over talspersoner (§ 3) også være personer som har spesiell kompetanse i forhold til å kommunisere med barn med ulike kommunikasjonsutfordringer, for eksempel døvespråk kyndige. Etaten mener det er viktig at det blir lagt til rette for dette ved praktiseringen av ordningen. Et alternativ kan være å presisere dette i retningslinjer til forskriften.

Det vurderes som positivt at det presiseres at barnet når som helst kan ombestemme seg med hensyn til om det ønsker å benytte seg av en talsperson, og at det avgjørende skal være om barnet ønsker dette eller ikke. Barnet har en rett, men ingen plikt til å uttale seg og dette må være en reell valgfrihet.

Hvem som kan oppnevnes som talsperson (§ 3 annet ledd, og § 4)

Bufetat er enig i at talspersonen i utgangspunktet skal være uavhengig av barneverntjenesten og at vedkommende ikke bør ha nær tilknytning til noen avgjørelsen i saken kan ha betydning for. Bufetat er imidlertid av den oppfatning at forholdet mellom § 3 annet ledd og § 4 med fordel kan tydeliggjøres. Vi ser at formuleringene i §§ 3 og 4 kan bidra til misforståelser knyttet til hvem som faktisk kan oppnevnes med hensyn til at det i særlige tilfelle kan oppnevnes en person som barnet har et særlig tillitsforhold til. I alle tilfeller mener Bufetat at det bør legges stor vekt på barnets eventuelle ønske om å snakke med en mann eller kvinne.

Avsluttende merknader

I forbindelse med revidering av retningslinjene bemerker Bufetat at det er viktig at talspersonens rolle og oppgaver tydeliggjøres, særlige med hensyn til de vurderinger talspersonene skal foreta for å forsikre seg om at barnet har forstått hva ordningen innebærer, og barnets ønske om å uttale seg.

Endringene synes for øvrig etter Bufetats vurdering å være i pakt med tiden, og det økte fokuset på barns medvirkning. Videre vil endringene i forskriften slik at talspersonen ikke lenger skal gi sin selvstendige mening i saken i sterkere grad løfte fram barnets eget perspektiv, og således bidra til en styrking av barnets rettigheter.

Med hilsen

Marit Gjørum (e.f)
avdelingsdirektør

Finn Kvåle
fungerende seksjonssjef